

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 10. Judicium erit sinè ullô patrociniô, refugiô.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

S. Greg. hom. 38. in Evang. apud Cornelium hic. Impossibile omnino est excusare, quem iusti regis iusta condemnat sententia. Non enim fuit ausus ullus pro eo interpellare ad regem; sicut nolentes, ita non valentes, iustam regis improbare sententiam: & velut se reputantes offensos, quod ab eis dissimilis venerit in conventum. Simon Cast. de iust. Chr. l. 5. c. 18. Propter timorem accusationis, propter erubescens iniquitatis, propter ignorantiam excusationis, præ confusione non habens quid responderet; sed propria arguente conscientia convincitur, & mutus efficitur. Per hoc, quod ille obmutuit, monstratur, quod in ultimo illo examine omne genus excusationis cessabit. Ludolphus Carthus. p. 2. c. 34.

Heu! heu! quam securi, & intrepidi, hoc dicimus, & audimus: quasi nos non tangeret hæc sententia; quasi ad nos non pertineret historia; quasi alij, non nos, tribunali astare, rationemque reddiduri, essent: aut quasi dies ille nunquam esset venturus. Sed *adesse festinam tempora.* Deut. 32. 35. & cum minus putaverimus, festinus adveniet. S. Thom. Vill. conc. 1. D. 1. Adv.

Quam nos, quæso, dilectissimi fratres, in die illa extremi iudicii excusationem apud Deum habebimus, qui absque ulla perfectionis atrocitate, tormentorumque vi, charitatem Dei, vitamque nostram, usque adeo negleximus; ac tam profundò torporis, ac delidia, somnò demeriti sumus? Ecce Sancti Martyres miris modis exagitati, afflicti, tentati, verberati, exquisitisque tormentis ex cruciati, Deum totò corde, ac totà mente, semper dilexerunt. Nos verò etiam in requie, atque delicijs, diligere benignissimum Deum, ac Dominum nostrum, detrectamus. Sed quidnam acturi? quid dicturi sumus in die illa horrenda, quando benignissimi illi Christi Martyres iuxta solium gloriæ, magna cum gloria, atque fiducia, astantes, ostendent vulnorum suorum, atrociumque cruciatuum, ac verberum cicatrices in suis corporibus relucen-tes; nos quid tunc offensuri sumus? quas illic virtutes proferemus? &c. S. Ephrem. l. 2. de laud. SS. MM.

Quid faciemus sub tanti Iudicis maiestate? quid excusationis obtendere poterimus? quæ nobis subventura est poenitentia, quam in hac carne contempsimus? quæ nos defensura sunt opera bona, quæ in hac vita non fecimus? Ad quos Apostolos, aut ad quos alios sanctos, confugiemus; quorum exempla simul, ac verba, despeximus? S. Prosper l. 3. c. 12. Idem habet Petrus Dam. l. 4. ep. 5.

Omnes fere Prophetæ de hoc Iudicio aliquid dixerunt. Nec solum Prophetis sanctis; sed etiam barbaris illis Virginibus ex gentilitate Sibyllis vaticinantibus, secretum hoc, Deò prodente, est revelatum. Quare hoc Domine? nempe ut nullus in Iudicio reus ullam tanti examinis futuri ignorantiam obtendat. S. Thom. Vill. conc. 2. D. 1. Adv.

¶ 90 (30)

Polyanb. Sac. Tom. I.

§. X.

Judicium erit sine refugio, patrocinio ullo.

Omnis Israel, qui stabat per gyrum, fugit ad clamorem percutientium, dicens: ne forte & nos terra deglutiat. Num. 16. 34. Ne unus quidem amicus, aut familiaris, miseris auxiliari studet. Baeza t. 2. l. 5. c. 8. conc. 5. de Antichr.

Frater non redimit, redimet homo. Psalm. 48. 8. Frater tuus Iesus Christus, qui pro te mortuus est, tunc te non liberabit ab afflictione illa, & redimet homines? nequaquam. &c. Diez conc. 1. in Adv.

Zelus, & furor viri, id est, Christi, non parcat in die vindictæ, scilicet Iudicii, nec acquiescet cujusquam precibus; nec suscipiet pro redemptione dona plurima. Prov. 6. 34. 35. Quoniam si tunc omnes Prophetæ & Patriarchæ &c. offerrent Christo omnes misericordias, quas fecerunt, pro aliquo avaro; nihil obtinerent. Nec Apostoli omnes charitates pro aliquo invidio; nec Martyres patientiam suam pro aliquo iracundo; nec Confessores suam poenitentiam pro aliquo impoenitente; nec Virgines suam puritatem pro aliquo luxurioso. Sanct. Vincent. Ferr. l. 5. D. 3. Adv.

Argentum eorum, & aurum eorum, non valebit liberare eos in die furoris Domini. Ezech. 7. 19. Notent hoc avari scelesti: à Dei ira, à gehenna nec opes, nec nepotes, nec filij, nec uxores, nec cognati; quos iniquè ditare voluerunt cum animæ suæ perditione, eos liberare volent, aut valebunt. Gorn. hic.

Appensus es in statera, & inventus es minus habens. Dan. 5. 27. Non aurum, non argentum, non opes, non palatia, in stateram veniunt: solus rex appensus, & levis apparuit. Alvarez in Gen. 41. Illustr. 150. Et nemo auxiliabitur ei. Dan. 11. 45.

Ligatis manibus, ac pedibus, &c. Matth. 22. 13. Mirum, quod nullus in tanta multitudine inveniat, qui pro ipso ad regem loquatur: quia in extremo Iudicio nullus erit, qui partes peccatorum tueatur; nullus aderit patronus. Sylveira hic q. 16.

Sol, gratia Christus, obscurabitur; & non dabit lumen suum. Matth. 24. 29. Luna Maria, quæ semper in nocte peccatoribus lucere parata fuit, obscurabitur, & convertetur in sanguinem. Joel. 2. 31. quia Filij sui vindictam in impios approbabit. Poterit tunc dicere Filio Jer. 18. 20. recordare, quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, & averterem indignationem tuam ab eis: sed nunc videam ultionem tuam ex eis. Marchantius D. 24. Pent.

Nonne decem virgines. Matth. 25. 8. erant sibi familiares; & nec verbum amicum emittunt, nec ullum commiserationis signum;

Iii ii sed

sed in exterioribus tenebris relinquuntur. Baeza t. 3. l. 13. c. 1.

Clauis est janua. ib. v. 10. quia immutabilis est Judex, cum diffinitivam sententiam dederit; neque ab ea potest haberi appellationis suffugium. Simon Cast. l. 6. c. 28.

In capite ejus corona stellarum duodecim. Apoc. 12. 1. Abbas Joachimus asserit; duodecim stellis totidem Zodiaci signa figurari. Ecce non sol in signis; sed potius signa conspiciuntur in Sole: quia Judicii die, leo, libra, aquarius, scorpius, sagittarius, solis justitiae benignissimos tenent influxus, suosque formidabiles ei impendunt effectus. Quid de Luna Maria non sperabunt peccatores? o plenus horrore dies! cum signa non solum erunt in Sole: sed & in Luna, & in Stellis. S. Hieron. nullus potest, offendit Deo, pro flagitijs rogare peccatorum: quia nec tam clemens potest creatura, quam Conditor esse; nec ita alienus externis, quomodo Dominus suis parcere. Et ideo, cum Dominus non miseretur; nullius alterius commiserationi locus esse poterit. Elcobar t. 5. Proph. Chr. l. 1. Sect. 1. Obf. 2.

Illic misericordissimus ille Abraham, immittis, & immiserors, reperitur: & qui pro Sodomis, ut salvarentur, deprecatus est; illic vel pro uno peccatore non supplicabit. S. Ephrem. l. de relig. vita.

Quaslibet divitias homo filijs suis congerat; nequaquam hoc ei proderit in Judicio, quod divitem reliquit heredem. Salvianus ad Eccl. Cathol. l. 2.

Ad eum Judex inflexibilis erit; ut si pro aliquo uno homine omnes Sancti orarent, veniam ei obtinere non possent. S. Bonavent. l. 11. de tempore.

§. XI.

In Judicio proderunt opera bona, & virtutes.

*D*ate ei de fructu manuum suarum. Proverb. 31. 31. Anima sancta audiet in die Judicii, & à Sanctis Angelis: date ei &c. date ei mercedem, & gloriam, pro merito heroicorum operum, quae manibus operata est, ita Salomonius apud Corn. hic.

Quid faciam? Luc. 16. 3. Potius cogitavit, quid faciam? quam quid dicam? sciens, quod apud iustum, & infallibilem Judicem plus valeant opera virtuosa, quam verba pulchra. Dionysius Carth. hic.

Nihil nobiscum ferre possumus, nisi vitam bene, atque innocentem actam: ille ad Deum copiosus, ille opulentus, adveniet; cui adstant continentia, misericordia, patientia, charitas, fides. Haec est hereditas nostra; quae nec eripi cuiquam, nec transferri ad alterum, potest. Lactantius l. 7. div. instit.

Hoc secum quisque portat ex facultatibus, quas accepit: quod in opus religionis impenderit quod pro dilectione Dei fecerit; prae-

ceptis ejus obtemperans. Dicitur enim in die Judicii: ecce homo, & opera ejus; non dicitur: ecce homo, & potentia ejus. S. Gaudentius tr. 13.

Veniet dies Judicii, ubi plus valebunt pura corda, quam astuta verba; & conscientia bona, quam marsupia plena. S. Bernardus ep. 1.

§. XII.

In Judicio omnia patebunt: Judex omni sciens &c.

*S*uspende eos contra solem. Num. 25. 4. Ut haec figura proclamet, inquit Cyrillus lib. 14. de ador. quod nemo possit effugere vel manum, vel oculum illius summi Judicii; qui instar solis omnia etiam arcana, quae in cubilibus geruntur, intuetur; quodque ipse secretis peccantes in publicum producat in die Judicii. Corn. hic.

Cum accipero tempus, ego justitias judicabo. Mox additur: *liquifacta est terra, & omnes, qui habitant in ea.* Psal. 74. 3. 4. Metaphora dicto subest, sumpta à monte, quem nix operit; sub qua quid latet, nescimus, donec sol aëtuans illam solvat. Sic in supremo Mundi die sol justitiae liquefaciet nivem, hoc est, auferet larvas; vela, quae agnitionem vitae cujusque occultabant. Didacus Niff. f. 2. D. 1. Quadr. §. 3.

Venit saliens in montibus. Cant. 2. 8. Ad Judicium tanquam caprea: licet autem celeriter perficiatur; nullò tamen errore, ignorantia, vel tenebris, obicurabitur; sed acutissimò visu comprehendet omnia; ut nullus non videat justissimè hos ad dexteram, illos ad sinistram, collocatos esse; nec ullum, per errorem, obli-vionem, aut pravum Judicis affectum; in sinistra positum. Si enim Patriarcha Jacob Gen. 48. 10. 14. caligantibus oculis corporis per internos certissimè intuebatur, cui ex duobus nepotibus applicanda dextra, vel sinistra? quanto magis Christus &c. de Ponte hic. Ideo Christus capreae assimilatur; eò quod corda omnium subtilissimè rimetur, & inspicat cogitationes omnes. Philo Carpath. hic Comparatus est capreae, hinnuloque cervorum; propter acerrimum visum. Id ib.

Nec in die agnitionis. Sap. 3. 18. Dies Judicii dicitur dies agnitionis, quoad bonos: quia tunc à Deo cognoscuntur, sicut fratres Joseph ab ipso Gen. 42. 8. Item quoad malos: quia occulta eorum cognoscuntur. S. Bonav. hic.

In fine hominis denudatio operum illius. Eccl. 11. 29. hoc est, ut multi exponunt, postquam vivendi finem omnes homines fecerint, & universale Judicium aderit; tunc nudabuntur cujusque opera. Didacus Niff. f. 2. D. 1. Quadr. §. 3.

Non secundum visionem oculorum judicabit. II. 11. 3. q. d. homines juxta speciem, & apparentiam exteriorem, judicant; quae saepe fallit: nam hypocritae per eam judicibus tucum faciunt,